

ปัญหาสังคมที่สำคัญของ “ประเทศไทย”

ในปี 2529 ทางกรม กำหนดให้ ปัญหาสังคม 3 อย่าง เป็นปัญหาที่สำคัญ ควรหาแนวทางป้องกันและแก้ไขร่วมกัน เพื่อประโยชน์สุขของทุกคน

1. ปัญหาการว่างงาน:ทุกประเทศในโลก ประสบปัญหา
2. ปัญหาความยากจน:ทุกประเทศในโลก ประสบปัญหา
3. ปัญหานี้สินต่างประเทศซึ่งกำลังคลี่คลายในกระตั้นเนื่องจาก มีสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมส่งออกมากขึ้น และน้ำมันในตลาดโลกราคาลดลง

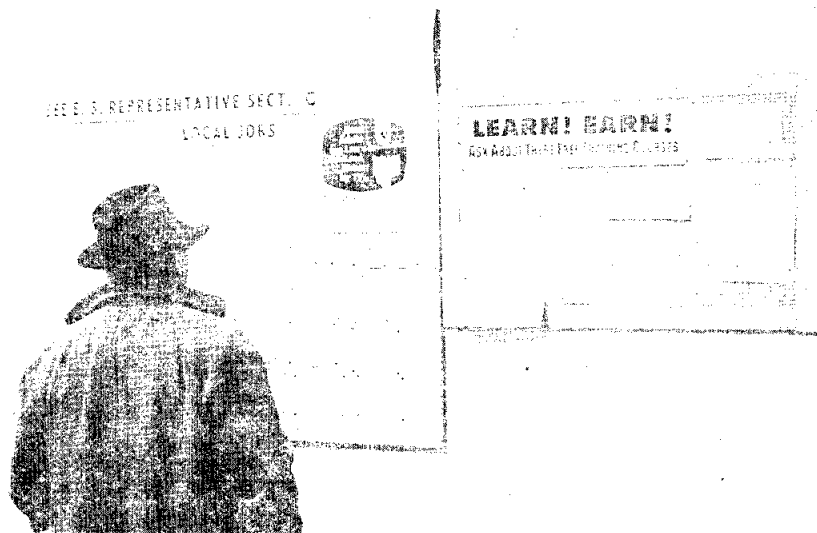
ประเทศกำลังพัฒนาเกือบทั้งหมด ประสบปัญหานี้สินต่างประเทศ เนื่องจาก การพัฒนาประเทศซึ่งต้องใช้เทคนิคและเทคโนโลยีระดับสูง แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ทางหนึ่งก็คือ การนิยมไทยใช้แต่ของที่ผลิตในประเทศไทย

“ขยัน ประหยัด อุตุน ไม่เลือกงาน”

4

ปัญหาการว่างงาน (The problems of unemployment)

วัตถุประสงค์

ปัจจุบันปัญหาการว่างงานเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญปัญหาหนึ่ง เกิดขึ้นในประเทศทั่วโลก แม้แต่ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศอุตสาหกรรมก้าวหน้าของโลก ยังมีคนว่างงานเดือนละ 1.6 ล้านคน เมื่อนักศึกษาได้ทราบถึงปัญหา แนวทางการป้องกัน และแก้ไขแล้ว ควรมีเตรียมการป้องกันการป้องกันปัญหานี้ไม่ให้เกิดขึ้นกับตนเอง

ปัญหาของแรงงาน

กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้ขอความเห็นจากสตรีอาชีพปี ๑๙๒๙
ซึ่งได้วิเคราะห์และสรุปออกมาได้เป็น ๑๒ ปัญหาของสตรีไว้ดังนี้

๑. ขาดงานพิเศษ

ปี ๑๙๒๙

ในปี ๑๙๒๙ ขาดงานพิเศษของสตรีในเมืองไทยประมาณ ๒๔๐ ล้านคน มีประชากร
รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ คน

คณะกรรมการการร่วมแห่งชาติ

สหรัฐอเมริกา ๒๕๒๙

ในปี ๑๙๒๙ มีประชากรว่างงานในญี่ปุ่น ประมาณ ๑ ล้าน ๑,๖๐๐,๐๐๐ คน ต่อ
เดือน

อี.เอส. โกลด์

ปี ๑๙๒๙ ค.ศ. ๒๕๓๐

ปัญหาการว่างงาน

ความนำ

เป็นปัญหาสังคมในทุกประเทศทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นในประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังจะพัฒนา ในระยะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก คนส่วนใหญ่มีอำนาจซื้อน้อย โรงงานอุตสาหกรรมขาดทุน ปลดคนงาน งานก่อสร้างเบาบางลง ทำให้ชาวชนบทที่อพยพเข้ามาหางานทำในเมือง ต้องประสบปัญหาการว่างงาน ตามหลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์กำหนดไว้ว่า “อัตราการว่างงานในแต่ละประเทศไม่ควรเกิน 4%”

1. การว่างงาน หมายถึง

การที่บุคคลในวัยทำงาน จำเป็นต้องอยู่เฉยๆ เพราะไม่มีงานทำ ไม่รวมทั้งการไม่ทำงานที่เกิดจากความเจ็บป่วย การหยุดพักผ่อนกรณีพิพาท ฯลฯ¹

หรือ การว่างงานหมายถึง การที่บุคคลอายุตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป ที่สามารถทำงานได้และต้องการทำงาน แต่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์ของการสำรวจแรงงาน รวมทั้งผู้ที่กำลังหางานทำอยู่หรือรอฟังผลการสมัครงาน หรือผู้ที่เจ็บป่วยที่ไม่สามารถทำงานได้และไม่ได้หางานทำ

ปัญหาการว่างงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว จะแตกต่างจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นการว่างงานตามวัฏจักรการขึ้นลงของเศรษฐกิจ เกิดจากการลดการผลิตเนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำบ้าง สินค้าที่ออกมาไม่เป็นที่นิยมบ้าง คุณภาพไม่ดีพอบ้าง ฯลฯ แต่จะได้รับสวัสดิการในการยังชีพขณะว่างงานจากรัฐ

2. สาเหตุของการว่างงาน

1. เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคนิค (technical change) ในปัจจุบันมีการใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน มีผลทำให้คนว่างงานมากขึ้น หรือบุคลากรเดิมอาจมีคุณภาพและทักษะ ไม่เหมาะกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาจจะเป็นเพราะวัยหรือยึดมั่นในค่านิยมแบบเดิม

2. การว่างงานตามฤดูกาล ในประเทศกำลังพัฒนา ประชากรประมาณ 75 - 80% ประกอบอาชีพเกษตรกรรม บางประเทศทำนาปีละครั้งเดียว หรือปลูกพืชชนิดเดียวทำให้มีระยะเวลาการทำงานเพียง 1 ใน 3 ของปี คือทำงานประมาณ 4 เดือนต่อปี นอกนั้นว่างงาน เช่นการปลูกข้าว อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลัง ฯลฯ

3. การเพิ่มของประชากร เนื่องจากการอพยพหรือการเกิดที่มีอัตราการเพิ่มสูงตำแหน่งงานขยายตัวตามไม่ทัน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การว่างงานซ่อนตัว (disguised unemployment)

ได้แก่ การทำงานไม่เต็มกำลังหรือเต็มความสามารถของบุคคล เนื่องจากมีงานน้อยกว่าจำนวนคน เช่น มีสมาชิกในครอบครัว 10 คน มาร่วมกันทำงานในบริษัทที่ควรจะใช้กำลังคนเพียง 3 - 5 คน ในการบริหาร หรือ ในการเกษตรกรรม ทำไร่ข้าวโพด ทำให้ผลผลิตเท่าเดิมแต่ต้องแบ่งกันใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งควรจะมีเงินหมุนเวียนมากกว่านี้

2. การว่างงานต่ำระดับ (under unemployment) ได้แก่การทำงานต่ำกว่าความรู้ความสามารถ เช่น สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี แต่ไปทำงานการโรง

4. ไม่มีคุณสมบัติตามที่นายจ้างต้องการ ความรู้ความสามารถในงานอาชีพไม่พอ ประสบการณ์มีน้อย อายุน้อยหรือมากเกินไปกำหนดที่ตลาดแรงงานต้องการ

5. เกิดจากการเลือกงาน อาจจะทำล้งรองานที่ต้องการ รอเวลาบรรจุเข้ารับราชการ ไม่อยากทำงานเพราะไม่ได้งานตามที่ต้องการ คิดว่างานที่ทำไม่เหมาะกับความรู้ความสามารถของตน หรืออาจจะเป็นการว่างงานชั่วคราว (temporary unemployment) เช่น ไม่อยากย้ายไปทำงานในถิ่นทุรกันดารไกลบ้านไกลครอบครัว

6. เกิดจากสถานการณ์ภายในประเทศ ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทำให้มีการลงทุนเกิดขึ้นน้อย เนื่องจากไม่ทราบว่า จะมีความมั่นคงในการลงทุนหรือไม่

7. เกิดจากการล้มเลิกกิจการหรือการกำหนดการเพิ่มจำนวนบุคลากร เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก อัตราการเพิ่มของประชากรในวัยทำงานสูง สินค้าขายไม่ออก ต้องล้มเลิกกิจการหรือลดการผลิต ลดการก่อสร้างต่อเติม หรือกำหนดให้มีการเพิ่มจำนวนข้าราชการ 1% - 2% ต่อปี

8. เกิดจากการขึ้นลงของเศรษฐกิจ อาจเกิดจากสังคมมีอำนาจซื้อน้อย สินค้าขายไม่ออก หรือขายไม่ดี สถานการณ์ไม่น่าไว้วางใจ

9. เกิดสาเหตุอื่น ๆ เช่น วิกฤติการณ์น้ำมัน การขาดแคลนน้ำมัน น้ำมันมีราคาสูงเกินไป ทำให้กิจการบางอย่างต้องล้มเลิกหรือลดปริมาณการผลิตลง ลดจำนวนคนงานลง หรืออาจเกิดจาก ภัยธรรมชาติ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ฯลฯ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี

3. สาเหตุของการว่างงานในประเทศไทย² มี 5 ประการ คือ

1. เมื่อปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 และปี พ.ศ. 2513 มีอัตราการเกิดของประชากรในระดับสูง ประมาณ 3.2% ต่อปี ทำให้ปัจจุบันมีประชากรในวัยทำงานมากกว่าการขยายตัวของ การ

อุตสาหกรรมและตำแหน่งงานอื่น ๆ ปัจจุบันมีอัตราการเพิ่มของประชากรประมาณ 1.8% ต่อปี ทำให้มีประชากรเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1 ล้านคน (2528)

2. ที่ผ่านมามาตราการ สามารถรับประชากรจากตลาดแรงงานที่มีคุณสมบัติตามที่ ต้องการได้ถึง 40% แต่ในปัจจุบันมีกำหนดการเพิ่มได้ประมาณ 2% ต่อปี ประกอบกับโอกาสทาง การศึกษาขยายตัวตามงบประมาณค่าใช้จ่ายกล่าวคือ ก่อนปี 2519 ใช้งบประมาณเพียง 3,000 ล้านบาท แต่ในปัจจุบันในปี 2528 เพิ่มขึ้นเป็น 9,000 ล้านบาท ทำให้มี ผู้สำเร็จการศึกษา จากโรงเรียนมัธยม เพิ่มขึ้นจาก 1 แสนคน ในปี 2521

เป็น 170,000 คน ในปี 2528

อาชีวศึกษา เพิ่มขึ้นจาก 64,000 คน ในปี 2522

เป็น 172,000 คน ในปี 2526

มหาวิทยาลัย เพิ่มขึ้นจาก 36,000 คน ในปี 2522

เป็น 70,000 คน ในปี 2528

สถิติการว่างงานในประเทศไทย¹

ในปี 2519 มีคนว่างงาน 1,059,000 คน

ในปี 2526 มีคนว่างงาน 1,100,000 คน

4. สถิติการว่างงาน

ในปี พ.ศ. 2528 มีคนว่างงาน 1 ล้าน 7 แสนคน

ในปี พ.ศ. 2529 มีคนว่างงาน 2,000,000 คน

มีผู้ยอมทำงานต่ำกว่าวุฒิที่ได้รับ 4 - 5 ล้านคน

กรมแรงงาน : 2529

ทุกปีจะมีผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทั่วประเทศประมาณ 60,000 คน หน่วยราชการรับได้ 10,000 คน

ทุกปี มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ปวส. ปวช. ปวท. ปีละประมาณ 120,000 คน ราชการรับได้ประมาณปีละ 15,000 คน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ : 2529

ทางราชการมีข้อจำกัด ไม่ให้รับข้าราชการเพิ่มมากกว่าปีละ 2%

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : 2526

3. ระบบการศึกษาในปัจจุบันผลิตผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ในปี พ.ศ. 2527 มี 318 บริษัท มีตำแหน่งว่าง 7,625 ตำแหน่ง แต่มีผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพียง 1,746 ตำแหน่ง

4. ในปัจจุบัน จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น เมืองขยายตัวมากขึ้น การเกษตรกรรมไม่สามารถรองรับแรงงานทั้งหมดเหมือนเดิมได้ ประกอบกับการขายผลิตผลในราคาถูกลง ระบบพ่อค้าคนกลาง ฯลฯ ทำให้ชาวชนบทพากันอพยพเข้ามาในเมืองเพื่อหางานทำ จำนวนบุคลากรในแรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีเพิ่มขึ้นไม่เพียงพอกับจำนวนคน มีแต่อุตสาหกรรมขนาดกลางที่ยังมีสถานภาพไม่มั่นคง

5. การรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น การใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน ทำให้ต้องการจำนวนแรงงานน้อยลง ทำให้ประสบปัญหาการว่างงานทั้งผู้ที่มีการศึกษาสูงและผู้ที่ยังขาดโอกาสทางการศึกษา

ภาคอุตสาหกรรม ในปัจจุบัน มีมูลค่าการผลิต ประมาณ 30% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ สามารถรองรับจำนวนแรงงานได้ประมาณ 10% ของกำลังงานทั้งหมด ปัจจุบันมีการส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออกและอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ทุนมากกว่าแรงงาน เป็นต้นว่า เภสัชกรรม รถยนต์ ยางรถยนต์ เครื่องไฟฟ้า ฯลฯ

การรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ จากต่างประเทศเป็นการรับโดยตรงไม่มีการผลิตภายในประเทศ

ดร.เสนาะ อุณาภูล เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า³ นับแต่ปี 2529 ต่อไปอีกประมาณ 10 ปี การว่างงานของผู้มีการศึกษาสูงยังคงเป็นปัญหาต่อไป เนื่องจากการแก้ไขปัญหาทางด้านโครงสร้างที่ทำให้เกิดปัญหาการว่างงานต้องใช้เวลาและงบประมาณจึงจะบรรลุผลตามเป้าหมายได้ เช่น ยังไม่ได้เริ่มลดจำนวนบัณฑิตที่เข้ามาเป็นกำลังงานในแต่ละปี แต่มีการเพิ่มและยกระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้น

ในปี 2529 วิทยาลัยของรัฐ ประมาณ 300 แห่ง กำลังจะเลื่อนฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องมีการเพิ่มค่าใช้จ่ายประมาณ 5 - 10 เท่าจากปัจจุบัน ซึ่งจะต้องสร้างโครงสร้างระบบการศึกษาใหม่ ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

ในปี 2528 ได้มีการจัดตั้งสมาคมบัณฑิตว่างงานขึ้น มีสมาชิกก่อตั้ง 1,000 คน และในปี 2529 มีสมาชิก 5,000 คน ได้ยื่นข้อเสนอให้รัฐบาลดังนี้ :

1. กำหนดการเกษียณอายุราชการจาก 60 ปีเป็น 55 ปี
2. ควรจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนว่างงาน

3. ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธุรกิจของตนเอง เพื่อการสร้างงาน
4. ควรส่งเสริมการผลิตภายในประเทศ
5. ปรับปรุงบรรยากาศการลงทุน

5. ผลของปัญหาการว่างงาน

1. มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ก่อให้เกิดปัญหาความยากจน อาชญากรรม ยาเสพติด ฯลฯ

2. ถ้าหากหัวหน้าครอบครัวว่างงาน สมาชิกในครอบครัวอาจได้รับการศึกษาไม่เต็มที คุณภาพชีวิตไม่ดีเท่าที่ควร สุขภาพจิตไม่ดี มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นนิจสิน

3. การฆ่าตัวตาย มีผู้ที่ว่างงานเพราะหางานทำไม่ได้เป็นเวลานานฆ่าตัวตายเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คิดว่าตนเองไม่มีความสามารถเพียงพอ

4. มีการเสี่ยงโชค เล่นการพนัน ในบรรดาผู้ที่ว่างงานมากขึ้น โดยจะฝากโชคชะตาไว้กับ หวยใต้ดิน ลอตเตอรี่ การพนัน การเสี่ยงโชคต่าง ๆ ซึ่งถ้ากระทำมาก ๆ ทางเสียก็มีมาก ความเสี่ยงสูง ทำให้มีปัญหานี้สินมากขึ้น

5. การพัฒนาประเทศต่ำ เนื่องจากคนว่างงานมีมาก เศรษฐกิจตกต่ำอำนาจซื้อมีน้อย การไหลเวียนของกระแสเงินมีน้อย เก็บภาษีได้น้อย ทำให้ไม่สามารถพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้

6. เป็นผลเสียต่อเสถียรภาพของรัฐบาล เนื่องจากทำให้เกิดจุดจุ่มดี การบริหารงานของรัฐบาลได้

7. มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตเกิดขึ้นกับผู้ที่ว่างงาน

ประชากรในประเทศกำลังพัฒนาจะประสบปัญหาการว่างงานมากและไม่มีเงินสวัสดิการยามว่างงาน ทำให้เกิดความวิตกกังวล คิดมาก ทำให้มีสถิติประชากรป่วยด้วยโรคจิตโรคประสาทในอัตราที่สูงกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว

6. ชาวโลกกับสถานการณ์ว่างงานและแนวทางการแก้ไขปัญหา

ในสังคมโลก ทุกประเทศประสบปัญหาการว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ภาพและข่าวการแย่งสมัครงานมีปรากฏให้เห็นเสมอ ๆ เป็นต้นว่า กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศรับสมัครครู 4,000 ตำแหน่ง มีผู้มาสมัครถึง 200,000 คน ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนนับพันคน สอบเป็นภารโรง ซึ่งต้องใช้วุฒิ ประถมปีที่ 4

นอกจากนี้แต่ละคนยังมีการแก้ไขปัญหาด้วยการ ทำขนมขาย เป็นกระเป๋ารถเมล์ คนขับรถเมล์ ขับรถแท็กซี่ พี่เลี้ยงเด็ก ๆ ซึ่งนับเป็นการแก้ไขปัญหา ในรูปแบบเดียวกับประเทศ

เพื่อนบ้าน ประเทศในแถบเอเชีย แถบยุโรป อเมริกา ซึ่งบางครั้งถ้าหากมีการสนทนาปราศรัยกับคนชั้นแท็กซึ่งจะพบว่า จบปริญญาตรีหรือสูงกว่านั้นแต่กำลังรองงานอยู่ เคยมาทำงานอื่นไปพลาง ๆ ก่อน ในบางประเทศในโลกมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมากมาย ที่ต้องมาทำงานในระดับวุฒิปริญญาตรีหรือต่ำกว่า เนื่องจากยังหางานที่ถูกใจไม่ได้หรือกำลังรองงานที่ตรงตามวุฒิอยู่

ถ้าหากว่าปัญหานี้เกิดขึ้นกับตัวเราเอง เราอาจจะสร้างงานให้ตัวเองด้วยการค้าขาย ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือมีอะไรทำไปก่อน มีคติธรรมในใจว่า ขยัน ประหยัด อดทน ไม่เลือกงาน

เราจะพบเห็นว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ เจ้าของกิจการใหญ่ ๆ ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่ไม่เลือกงานและสร้างงานให้ตนเองทั้งสิ้น ดังที่จะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

(จากข่าวต่างประเทศโดย : WEBB GARISON ในปี 2529)

ประธานาธิบดี อับราฮัม ลินคอล์น อดีตประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา เริ่มต้นชีวิตด้วยการเป็นเสมียนในห้างร้าน มีรายได้เพียงเดือนละ 300 บาท ต่อเดือน

แฟรงค์ วูลเวิร์ด ผู้ก่อตั้งห้างสรรพสินค้า WOOL WORTH มีสาขายู่ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาและขายสินค้าราคาถูก เคยขอเข้าทำงานโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนในสามเดือนแรก ในตำแหน่งพนักงานขายเสื้อผ้าและของใช้ต่าง ๆ เนื่องจากตำแหน่งงานเต็ม

จอห์น ดี ร็อคกีเฟลเลอร์ ซึ่งเคยติดอันดับบุคคลที่ร่ำรวยที่สุดของอเมริกา เริ่มต้นเป็นคนทำบัญชีด้วยเงินค่าจ้างเพียง 75 บาทต่อเดือน

วอลท์ ดิสนี่ เจ้าของกิจการดิสนี่แลนด์ที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกเคยพลาดหวังจากตำแหน่งนักเขียนการ์ตูนประจำของหนังสือพิมพ์ จึงไปสมัครเป็นช่างเขียนแบบโฆษณา มีรายได้ 1,000 บาทต่อเดือน

วอลท์ ดิสนี่

7. แนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงาน

1. ควรมีการเพิ่มความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาการผลิตเทคโนโลยีภายในประเทศ
2. สร้างคนหรือผลิตบัณฑิตให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ลดอัตราการเพิ่มของประชากร ในปัจจุบันอยู่ในระดับ 1.8% ต่อปี ทำให้มีประชากรเพิ่มขึ้นปีละ 1 ล้านคนต่อปี เป้าหมายในปี 2529 คือ 1.5% ต่อปี หรือประมาณ 8 แสนคน
4. ควรมีการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมที่เติบโตขึ้น⁴ ในปัจจุบันการจัดการและการวางแผนงานทางด้านทรัพยากรมนุษย์ได้รับความสนใจน้อย รัฐฯ ไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่จากบุคลากรที่ลงทุนไป
5. แนะนำการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับภาคเกษตรกรรมจัดระบบสหกรณ์การตลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเพิ่มผลผลิต และการขายสินค้าได้ราคา ส่งเสริมการชลประทาน เมล็ดพันธุ์พืชที่ให้ผลสมบูรณ์
6. พัฒนาทางด้านการศึกษาและการบริการ ในหลาย ๆ ด้านควรสั่งสินค้าเข้าเฉพาะเทคโนโลยีระดับสูงที่ยังผลิตในประเทศไม่ได้ และเตรียมบุคลากรเพื่อศึกษาเทคโนโลยีเหล่านี้ เพื่อการผลิตเองในอนาคต
7. ปลุกฝังค่านิยมใหม่ให้แก่เด็กและเยาวชนว่าการใช้แรงงาน เป็นสิ่งที่ควรยกย่อง เหมือนกับการทำงานในระบบธนาคาร ระบบการบริหารระบบราชการ
8. จัดตั้งศูนย์บริการจัดหางานและฝึกอบรมวิชาชีพ ให้กับผู้ที่ต้องการทำงานทุกระดับ ทราบว่าที่ใด หน่วยงานใดต้องการ กำลังงานประเภทใด และมีการฝึกอาชีพให้กับผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ในระหว่างรองานในสาขาที่ตนสนใจ

ลำดับที่ของอาชีพ จำแนกตามความนิยม

อเมริกา

ลำดับที่	อาชีพ
1.	นายแพทย์
2.	นักวิทยาศาสตร์
3.	ศาสตราจารย์
4.	นักกฎหมาย
5.	ทันตแพทย์
6.	สถาปนิก
7.	พระ
8.	วิศวกร
9.	นักบิน
10.	นายธนาคาร
11.	นักสังคมวิทยา
12.	ครู
13.	นักดนตรี
14.	ศิลปิน
15.	นักเขียน
16.	ช่างไฟฟ้า
17.	ชาวนา
18.	พนักงานทำพิธีฝังศพ
19.	ตำรวจ
20.	นักข่าว
21.	พนักงานบัญชี

ลำดับที่	อาชีพ
22.	ช่างไม้
23.	ไปรษณีย์
24.	พนักงานขาย
25.	พนักงานปะปา
26.	ช่างเครื่อง
27.	ช่างตัดผม
28.	คนควบคุมเครื่องจักร
29.	คนขับรถบรรทุก
30.	เสมียน
31.	คนตัดไม้
32.	คนครัว
33.	พนักงานเติมน้ำมัน
34.	พนักงานเหมืองถ่านหิน
35.	พนักงานบริการตามโต๊ะ
36.	คนขับรถแท็กซี่
37.	คนงานในไร่
38.	ภารโรง
39.	คนผสมเหล้า
40.	ชาวนาผู้เช่าที่ดิน
41.	คนเก็บขยะ
42.	คนขับรถรถแท็กซี่

ออสเตรเลีย

ลำดับที่	อาชีพ
1.	อาชีพใช้วิชาการชั้นสูง
2.	เจ้าของบิสิตส์
3.	อาชีพใช้วิชาการชั้นต่ำ
4.	อาชีพบริการหรือจัดการ
5.	เจ้าของร้านค้า
6.	ชาวนา
7.	พนักงานเสมียน
8.	ทหาร ตำรวจ
9.	ช่างไม้
10.	เสมียนตามร้านค้า
11.	พนักงานคุมเครื่องจักร
12.	พนักงานขับรถยนต์
13.	พนักงานบริการ
14.	พนักงานเหมืองแร่
15.	คนงานตามฟาร์ม
16.	กรรมกร

สรุป

ปัญหาการว่างงาน

ปัญหาการว่างงาน เป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในทุกประเทศในโลก มากบ้าง น้อยบ้างตามสภาพเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ

ในรอบปี 2529 รัฐบาล กำหนดให้ ปัญหาการว่างงานเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญหนึ่งใน 3 อย่าง ที่ต้องรีบดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้โดยด่วน

แนวทางการแก้ไข ปัญหาการว่างงาน สำหรับตนเองนั้น ควรต้องขยัน ประหยัด อดทน ไม่เลือกงาน และรักการทำงาน

คำถามท้ายบท

1. อธิบายถึง สภาวะการณ์ของปัญหาการว่างงาน ในประเทศไทย
2. แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการว่างงาน จะกระทำได้อย่างไร
3. ท่านมีแนวทางการเตรียมพร้อมสำหรับการทำงาน เมื่อสำเร็จการศึกษาไว้อย่างไรบ้าง

Notes

¹ILO, *Employment and Economic Growth, Studies and Reports, New Series, No. 67, 1964.*

²สำนักวิจัย ธนาคารกรุงเทพฯ, ปัญหาการว่างงาน (กทม.: โรงพิมพ์ธนาคารกรุงเทพฯ, 2529).

³เสนาะ อุณาภูล, "ปัญหาการว่างงาน," หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ 22 (สิงหาคม 2529) : 5.

⁴จีระ หงส์ลดารมภ์ (ผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรมนุษย์), บัณฑิตกับปัญหาการว่างงาน, 2529.

บรรณานุกรม

- จีระ หงส์ลดารมภ์ (ผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรมนุษย์). บัณฑิตกับปัญหาการว่างงาน. กทม.: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- กรมแรงงาน. รายงานการจัดหางานของรัฐฯ ทวีราชอาณาจักร ในปีงบประมาณ 2520 กทม.: กองจัดหางาน, 2520.
- เสนาะ อุณาภูล. "ปัญหาการว่างงาน." หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ 22 (สิงหาคม 2529) : 5.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. วารสารเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 9 ตุลาคม 2520.
- สำนักวิจัย ธนาคารกรุงเทพ. ปัญหาการว่างงาน. กทม. : โรงพิมพ์ธนาคารกรุงเทพ, 2529.

Bibliography

- How Work Force. Is Being Transformed, U.S. News & World Report, April 26, 1982.
- Kreps, Juanita. American Woman at Work. Baltimore : John Hopkins Press, 1971.
- ILO, Employment and Economic Growth, Studies and Reports. New Series, No. 67, 1564.
- Papanek, Hanna Men, Women, and Work. American Journal of Sociology, Vol. 78, No. 4.
- Powell, Douglas H and Proscott, Paul F. Middle Class Professional Face Unemployment in Society,- January February, 1973.
- Broom, Leonard. Jones, F.L. Career Mobility in Three Societies. Australia, Italy, and The United States. American Sociological Review 34, October, 1969
- Hodge, R.W. Occupational Prestige in The United States, 1926 - 63. American Journal of Sociology, 70, November, 1964.